

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות חוקת - בלק תשפ"ה ♦ עלון מס' 167

השגחה שבועית

הדיווח בבטאון מפלגת עמלק

"בואו לארכיון שלי ותבינו שהיה כאן פשוט צונאמי, בדיוק בשעה שהיהודים הגיעו לים התמזל להם והם ניצלו את ההזדמנות ועברו את הים."

(מכותרת בטאון ממפלגת עמלק "החכמולוג", כ"ב ניסן, שנת ב' אלפים תמ"ח)

כך דיווחו העמלקים את גס קריעת ים סוף. איך מגיבים לכותרת שכזאת? בגללה ובגלל שכמותה ציוותה עלינו התורה למחות את שמו של עמלק ושל זרעו אחרי. וכי הם לא איבחנו נכון? הרי רבים וגדולים סברו כך ואף הוכיחו זאת ממה שנאמר במדרש רבה: 'אמר הקב"ה, כך התנית מתחילה עם הים, בעת בריאתו, שאני קורעו. הרמב"ם (שמונה פרקים להרמב"ם, פרק ח') כותב שכל הניסים שקרו לאבותינו נטבעו בששת ימי בראשית, ואכן בטבע הבריאה הוטבע שביום כ"א ניסן ב'תמ"ח יקרע הים. בא עמלק לכל העולם, וטען שהוא ראה הכל בטבע. והמלחמה שלנו בעמלק, היא על הנקודה העיקרית: מי ברא את הטבע?

אנחנו יודעים ומאמינים שהקב"ה ברא את העולם, וכל הטבע הוא רק יד ה', לכן הנס של ים סוף עוד יותר גדול, כדברי הבעל שם טוב "הנס יותר גדול, כי בראשית בריאת העולם עשה הקב"ה טבע זו לצורך ישראל" (פרשת בשלה, אות ז) לא רק שהנס הפתיע בדקה התשעים, אלא הוא תוכנן מראש. הבריאה כולה מתוכננת כך שלשאלת יתרחשו ניסים! התולדות יעקב יוסף (פרשת משפטים), מעמיק ומסביר, על מה ולמה הטבע הקב"ה את הנסים בטבע? הרי ה' יכול היה לחדש את הנס בשעת קריעת ים סוף.

זאת, כי נס שהוא מחוץ לטבע, יכול להתרחש רק לאדם שמתנהג מחוץ לגדרי הטבע, ומתגבר על דחפיו הטבעיים, אבל ה' יתברך שאוהב את בניו בכל מצב ובכל זמן, רצה שהנסים ייעשו להם בכל אופן. אפילו אם לא כולם יתנהגו מחוץ לטבע. לכן הטבע הקב"ה את הנסים בתוך טבע הבריאה, כך שנסים אלו יתרחשו לכל היהודים, בכל מצב שיהיו.

מה שעמלק ראה בו כפירה, אנו רואים בו את יד ה' והאבתו לישראל. עמלק ראה שהיה כאן משהו 'טבעי', שלא קשור כלל ליהודים. ברוב טיפשותו הוא לא ראה איך לנגד עיניו מתגשמת מטרת הבריאה של העולם, שנבראה בשביל ישראל! מה יותר 'טבעי' שהעולם שנברא בשביל ישראל יתנהג בהתאם לניסים שצריכים להתרחש להם?

בשבועות האחרונים אנחנו רואים ניסים מופלאים, שרק עיוור או טיפש אינו רואה.

יש שמעידים למצוא הסברים טבעיים למיניהם. אבל יהודי מאמין לא מתבלבל. יהודי יודע שגם את הטבע הקב"ה עושה. ואדרבא, כשהקב"ה מסתיר את הניסים בדרך הטבע, הוא עושה את זה כי הוא רוצה להביא לנו ניסים בכל מצב שאנחנו נמצאים בו, כי הוא אוהב את בניו אוהב אין סופית בכל זמן. נודה ונהלל לשמו הגדול, על הנסים שעשה ועושה ויעשה עמנו!!!

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

ברגע אחרון גילו מוקש

(מאמר ב')

ז"ע, כי בברכת 'אשר יצר' יש כוח לרפא חולים ממחלות קשות, באורח ניסן. והוא מציע עצה טובה: מי שמבקש רפואה, יקפיד לברך 'אשר יצר' בדקדוק רב ובלי להתעסק בשום דבר. לאחר הברכה ניתן גם להזכיר שם של חולה כדי שיתרפא. זוהי סגולה נפלאה, שמועילה הן לאדם עצמו והן לאחרים.

איזה עונג היה לשמוע את הרב חייקין מברך. לא פעם היה ממשיך ומתאר, ומסביר במילים שלו על נפלאות הבורא: איך האוכל עושה את דרכו אל מחזור הדם, ואיך כל איבר במערכת העיכול עושה את תפקידו נאמנה בדיוק נמרץ ובהתמדה מופלאה.

זכינו לשמוע מאנשים נאמנים שהיו להם לב להתבונן ועיניים לראות, איך היו הצדיקים מברכים 'אשר יצר'. מרן החפץ חיים ז"ע, גם בזקנותו הקפיד לברך זאת מתוך הכתב. בימים ההם לא הדפיסו את הנוסח בשלל עיצובים ותלו ליד הברזים... החפץ חיים היה פותח סידור כדי לומר את הברכה מתוך הכתב, וכך נהגו אחריו גדולי תלמידיו.

ראש הישיבה הגאון רבי משולם דוד הלוי סולובייצקי זצוק"ל, בנו של מרן הרב מברסק ז"ע, סיפר כי כאשר היה ילד בן חמש, הבחין בזקן אחד שנוטל ידיו ואחר כך מברך בכוונה ובהתלהבות ברכת 'אשר יצר', והדבר השאיר עליו רושם רב. היה זה הגאון רבי ברוך בער ליבוניץ, ה'ברכת שמואל'. "עד היום, לאחר תשעים שנה" - סיפר הגרמ"ד - "חוקק בי הרושם העז של ברכת 'אשר יצר' שראיתי אצל רבי ברוך בער, שהייתה כתפילת הימים הנוראים".

וכן סיפר הגאון רבי חיים ברים זצ"ל והגאון רבי אריה שכטר זצ"ל, שראו שהחזון איש מפסיק מלימודו ומברך ברכת 'אשר יצר' במתינות מיוחדת, כשכל כולו אומר קודש, פניו אדומות והוורידים בולטים, והוא מבטא כל מילה ומילה כמו בתפילת שמונה עשרה. והעידו שכמה וכמה פעמים חגר אבנט לכבוד הברכה.

אנו תפילה שנוכה להתחזק בברכה גדולה זו, ותהיה ההתחזקות גם כן לזכות יצחק בן בשא הי"ו לרפואתו השלמה בקרוב, תזכו למצוות.

(מתוך שיעור 304 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאור בחירת השפה, או בחיגו ישיר 02-3011904.)

בקשו רחמים מרובים

עבור האבדן ר' יצחק בן בשא (קלצקין) הי"ו
קו לחלוקת פרקי תהילים: 077-4822963

המשגיח בישיבת כפר חסידים הגה"צ רבי אליהו לופיאן זצ"ל נסע ברכבת מירושלים לחיפה. באמצע הדרך הוא ביקש מתלמידו שיאסוף קבוצה של יהודים, כי יש לו משהו מיוחד להשמיע להם.

הנוסעים נהגו בדרך ארץ כלפי הצדיק, והם נאספו ובאו לידו. רבי אליהו פתח, "יש לי ברכה לומר. בבקשה מכבודכם, אנא עשו חסד עם יהודי, תקשיבו, ולבסוף תענו 'אמן'."

הסכימו לבקשתו, שמעו את רבי אליהו מברך בכוונה ובהתלהבות ברכת 'אשר יצר', וענו 'אמן' כהלכה. לא עבר זמן רב, והרכבת נעצרה באחת. מה קרה? התגלה מוקש על פסי הרכבת, ובניסי ניסים הצליח הקטר לעצור ברגע האחרון.

הכול סחו במעמד הנורא של ברכת 'אשר יצר', והרגישו שבכותה ניצלו.

כי אכן, ברכת 'אשר יצר' - יש בכוחה להציל! הרה"ק רבי אברהם שלום הלברשטאם בעל דברי שלום מסטרופקוב זצוק"ל נהג לעזור את הציבור בראש השנה לפני התקיעות. באחת השנים חיכו הציבור שהרבי יכנס לפני התקיעות, והרבי מתעכב.

והנה הרבי נכנס, ובקול רם ובלהב אש הוא מברך ברכת 'אשר יצר'. כל מילה מותירה רושם עצום, והקהל מתעורר לתשובה וגועה בבכייה. זו הייתה הדרשה - 'אשר יצר' לפני תקיעת שופר. כשזעק 'גלוי וידוע לפני כסא כבודך', הייתה התעוררות יותר משהייתה בקריאת הפסוקים קר"ע שט"ן.

ולא בכדי. רק בשתי ברכות הזכירו חכמים את מטבע הלשון "לפני כסא כבודך": כאן, וב'זכרונות' שבתפילת מוסף של ראש השנה, שם אומרים "כי אין שכחה לפני כסא כבודך". בשתי הברכות מזכירים בסילודין את כיסא הכבוד!

ואם נתעמק עוד, נבין שהמתואר בברכת 'אשר יצר' - הבריאות שלנו, הפעילות היומיומית של איברינו, ההגנה התמידית שלא יפתח אחד מהם ולא ייסתם אחד מהם - כל אלה הן עניין גבוה מאוד, שמגיע לפני כיסא הכבוד. לא פחות מכך!

כשיהודי צריך רפואה הוא מבקש שיזכירו אותו אצל הצדיק, וזו השתדלות נכונה ונאותה; והנה, בברכת 'אשר יצר' אנחנו מזכירים אצל הקב"ה! לפני כיסא הכבוד!

הגאון רבי אברהם חיים נאה זצ"ל, בעל ה'שיעורים', שמע מהרב חיים יצחק חייקין זצ"ל, אב"ד בחברון, בשם רבו מרן החפץ חיים

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארץ ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28

מדורם אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • קו נעים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

מתנה מקורית

זו הייתה הפעם הראשונה שטעמתי טעמה של שבת. התארחתי בביתה של משפחה מקסימה בבני ברק, שקיבלה אותי בחום ונתנה לי הרגשה נהדרת. חוץ ממני התארח שם זוג צעיר, ולהם שני פעוטות שהוסיפו הרבה צבע לכל החגיגה. גם אני שיחקתי ונהניתי איתם עד מאוד, ורגע לפני שנפרדנו, הרגשתי שהיה מתאים מאוד לתת להם מתנה.

לא תכננתי זאת מראש, אבל בורא עולם כבר ארגן לי מתנה מקסימה: דובי חמוד. הפעוטות שמחו מאוד בדובי החדש, ואני מיהרתי הביתה. חיכתה לי תוכנית נוספת למוצאי שבת. חברה שלי הזמינה אותי לחוג עימה יום הולדת לחינוך שלה, יום הולדת של גיל שנה.

את הדובי שהיה עימי בתיק, בכלל תכננתי לתת לחברה, לכבוד יום ההולדת... אבל זהו. את הדובי כבר נתתי, ועכשיו צריכים לחשוב על רעיון אחר למתנה. מה אתן לה? מוצאי שבת עכשיו, והחנויות סגורות. נזכרתי שאי פעם חשבתי לתת למישהי במתנה ספר תהילים, ובסוף נתתי לה משהו אחר. הספר ארוך עדיין באריות מתנה, והוא יוכל להיות מתנה. אמנם, לא ידעתי באילו פנים תתקבל המתנה הזאת, כיוון שחברתי עדיין אינה שומרת מצוות.

הגעתי לחגיגה. התינוק הרע לקראתי. את המתנה לא יכולתי לתת לו ביד, מחשש שמא לא ישמור על קדושת הספר. הגשתי את ספר התהילים לאמא שלו, ולהפתעתי, אמא שלה שעמדה לצדה אמרה: "איזו מתנה יפה הבאת! אילו היית מביאה משחק, הוא היה מעסיק את התינוק רק כמה חודשים; אבל את הבאת דבר שילווה אותו כל החיים!"

שמחתי שהמתנה התקבלה בברכה. והנה עברו כמה חודשים, וחברתי התקשרה אליי וגיללה באוזניי סיפור מדהים:

"לפני שבוע עלה החום של התינוק. הוא לא רצה לאכול, ודאגתי לו מאוד. הלכתי איתו לרופא, והוא לא הצליח לזהות את מקור הבעיה. המשכתי לרופאים נוספים, כבר נשלחתי למיון אך הוחזרתי הביתה. אף אחד לא הצליח לעזור לילד שלי.

אתמול בערב שוב הגעתי איתו למיון. הרופאים אמרו לי להמתין, ואני ישבתי לצד הילד ובכיתי. ביקשתי להוציא מהתיק דבר מה, ולפתע נתקלתי בספר התהילים שהבאת לי. אמרתי לעצמי, וכי יש לי משהו אחר לעשות? אקרא בו, ומי יודע, אולי זה מה שיעזור! פתחתי איפה שנפתח, והתחלתי לקרוא תוך שהדמעות שלי מרטיבות את הספר. לא עברו כמה דקות, ופתאום ממש לידינו עוברת משלחת נכבדה של רופאים.

ברגע שעברו ליד עגלת הילד שלי, הוא השתעל שיעול מחרחר ומפחיד, בקול מוח. מי שצעד בראש המשלחת חזר לאחור, פנה אליי, ושאל אותי באנגלית מה הבעיה של הילד.

הסברתי לו מה שעברתי עם הילד, והוא פנה לדלפק המיון וביקש שייתנו לו מידית חדר עזר. אמרה: "אמרו בהתרגשות, 'כל זה בזכות קריאת התהילים. בדיוק הוא מסר את האבחנה שלו: לילד יש פוליפ שלישי נסתר בגרון. זה מה שהפריע לו לאכול, והעלה את החום.

הוא הורה על אשפוז קצר תוך מתן אנטיביוטיקה מסוימת מאוד לטיפול בבעיה זו, וברוך ה', הילד חזר לעצמו.

אחר כך סיפרו לי שהרופא הוא פרופסור מומחה לרפואת ילדים, מנהל מחלקת ילדים בבית חולים בלונדון, שבא הנה לערוך סיוור במחלקת ילדים.

את מאמינה?" אמרה: "אמרו בהתרגשות, 'כל זה בזכות קריאת התהילים. בדיוק ברגע שהתחלתי לקרוא תהילים - הגיע הפרופסור הזה, ובדיוק באותו רגע הילד השתעל שיעור מזור ומבהיל שמשך את תשומת ליבו של הפרופסור. תודה על המתנה שהבאת לי."

"שלא תשכחי אותה אף פעם", איחלתי לה בשמחה. הודיתי לה, שמראה את השגחתו הפרטית גם לאלו שרחוקים ממנו כל כך...

(ניתן לשמוע את הסיפור בלשון המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 234.)

שולחנו של מקום

זה היה לפני כמה שנים. חזרתי מהעבודה בבנק שבו שימשתי כפקידה, ובדרך ראיתי מודעה קטנה: "דרושים רהיטים עבור בית מדרש שהוקם לאחרונה. שולחנות, כיסאות וארונות לספרים. נודה מאוד על כל תרומה. באותו רגע לא חשבתי שיש לי דרך לעזור להם, אך הבקשה נגעה לליבי, והחלטתי לתלוש אחד

שלושים יהודים מחכים

יש לי חלום לדעת מסכתא שלמה בעל פה. מסכת שאותה אדע ישר והפוך, וכאשר ישאלני בה אדם, לא אתגמגם אלא אענה לו מיד. אני מלמד בחיידר בטבריה, ואת השאיפה, כך אני מקווה, גם התלמידים קולטים. אבל בקשר לחלק המעשי, מתברר שזה לא פשוט כל כך.

בחרתי לי את מסכת שבועות, וכמה סמלי שבדיק המסכת הזו מתחילה בדף ב'. מה שאומר, שאם אתה לא מצליח ללמוד את הדף הראשון, תלמד את הדף השני... ואני לומד. אני פותח את הגמרא ומתחיל. תמיד מתחיל. נותן גז ובולע את דף ב' מתחילה ועד סוף. זהו. כאן זה נגמר.

בפעם הבאה שאני מתיישב ללמוד, שוב אני פותח בדף ב', ושוב נגמר לי הכוח מהר מדי.

אני חושב שכך הגעתי כבר לשלושים התחלות של מסכת שבועות. מתסכל לראות שאני רק בתחילתה, ואני חושב לעצמי, מה חשוב בכלל הדף הזה שלי? מי רואה אותו? איך זה שאני רק מתחיל ולא גומר? ולמה דף ב' לא מביא אחריו את דף ג'?

אתם יכולים להבין הרגשה של בן אדם שהציב לעצמו מטרה, ומגלה כמה הוא רחוק ממנה? הייתי מתוסכל מאוד, עד שהקב"ה האיר לי הארה מיוחדת, והראה לי באופן שאי אפשר להכחיש, כי הדף הזה יקר בעיניו מאוד מאוד.

ומעשה שהיה כך היה:

בשבת שבה התחילו בדף היומי את מסכת שבועות, נקלעתי לבית כנסת בשעה שישבו בו כשלושים יהודים שרצו להתחיל בשיעור. הם חיכו למגיד שיעור, חיכו וחיכו, והוא לא הגיע. ברגע שנכנסתי אמר משהו, "הנה המגיד שיעור!"

"חשבתם שאני המגיד שיעור?!" צחקתי.

הוא הסביר, "אנחנו רגילים ללמוד מדי יום את הדף היומי עם הרב זאב דינר שליט"א, והיום הוא לא הגיע. חשבנו שאולי הוא שלח אותך כממלא מקום."

"מה לומדים?" שאלתי אותם.

"מתחילים מסכת שבועות", אמר משתתף נוסף בשיעור. "דף ב'."

"דף ב'?" מצוין! אמרתי, והתחלתי לומר את המשנה בעל פה. מכאן הייתה הדרך פתוחה. הדף, אותו דף שאני חוזר ומשנן כבר שלושים פעם, שגור על לשוני, ואני מתחיל מיד. נעמד בפני הקהל הקדוש ומוסר את השיעור בטוב טעם ודעת, ברחמי ה' ובחסדיו המרובים. השיעור מסתיים, נראה שהציבור התענג על דברי התורה, והם מכתרים אותי בהערצה. "לא ידענו! לא ידענו איזה תלמיד חכם שריר בקרבנו. ככה אתה יודע את הש"ס בעל פה?"

"הרגעתי אותם ואמרתי להם, שאני הוא אותו רבי' שלמה מהחיידר, והם לא התבלבלו... ואמנם יש לי שאיפה ללמוד את כל הש"ס, ואפילו התחלתי ללמוד את מסכת שבועות כדי שאדע אותה בעל פה, אבל בינתיים זה הדף היחיד שאני יודע. הדף היחיד מכל הש"ס!"

אחר כך התברר, שהרב זאב דינר שליט"א השתתף בשמחה משפחתית מחוץ לעיר, ולפני כן הוא מינה אברך מהשכונה למלא את מקומו, וזה הכין את השיעור, אבל בזמן אמת העניין פרח לו מהראש, והוא לא הגיע לומר את השיעור. המג"ש והלומדים התרגשו

השלוחה
לשמיעת

הסיפורים

שהתפרסמו בעלון

6176* שלוחה 2 ואחר כך 9

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

שני ניתוחים קשים הותירו אותי כאוב ורצון. באחד הלילות התפתחו מכאבים אדירים, וחייפתי מרגוע. התקשורתי לקו השגחה פרטית ובחנתי בשיעור של הרב נחמן ניהור. השיעור שנבחר, באופן מפתיע ומדויק, היה בנושא "קבלת ייסורים באהבה". באותו רגע הבנתי שזהו מסר משמייים בעבורי. כלל לא הייתי צריך להקשיב לשיעור; עצם הבחירה בנושא העניקה לי כוח להתגבר על הכאב. ניתקתי את חשיון בהרגשת הארה ועלוה. למחרת, כבר ברגע ובמכות מחודשים, האוזני לשיעור הנפלא. תודה רבה למערכת, ותודה מיוחדת לרב החשוב ר' נחמן ניהור שליט"א, על שיעוריו המעבירים בבהירות ובעימות כה רבה.

מפיצים אמונה ורואים ישועות

זה קרה בפתאומיות. רגע אחד, והילדה איבדה את ההכרה. ניית טיפול נמרץ פינתה אותה במהירות לבית החולים, אך שם הרופאים לא הותירו מקום לתקווה. באותם רגעים סוערים, כשליבי נצנץ נצנץ, הבסחתי: אם הילדה תחלים, אקים מוקד הפצה לעולים של השגחה פרטית. מוקד שיהווה משען ותקווה לאנשים במצוקתם, יחזק את אמונתם ויטחנם בה. לא עברו ארבעה ימים, והם התרועעו: הילדה השתחררה מבית החולים כשראה בריאה ועלמה! הודו לה כי טוב!

מהחלקים שנועדו לתלישה, ועליהם רשום מספר הטלפון. למחרת הגעתי לעבודה כרגיל, והנה אני רואה נגר המפרק לי את השולחן. "סליחה, זה השולחן שלי", אמרתי. "תקבלי שולחן חדש", הוא אמר. "פה זה סניף חדש, ובהנהלה החליטו להחליף את ההיטים".

אכן, רק לפני כחודש הועבר הסניף למקום הזה. זהו סניף יוקרתי שנועד במקורו ללקוחות מחו"ל. הריהוט שבו מכובד ויוקרתי, אולם החליט מי שהחליט, שהוא לא מתאים לנו כרגע. הפקידים צריכים לקבל ריהוט בקו מודרני פשוט, ואת הריהוט המגונדר, האיכותי, הכבד והמרשים, יש לזרוק לפח.

הפקידות שלציד שלי טענו שדווקא הריהוט הנוכחי מתאים ונוח, ובשביל מה צריך את כל ההחלפה הזאת, אבל הנגר המשיך בעבודתו. הוא קיבל הוראה מהנהלה, וזה מה שעליו לעשות.

הוא עבר משולחן לשולחן, מארון למדף ומכיסא למושב, ופירק הכול. לפתע הוא פנה לכיווני ושאל: "אולי את יודעת על מישהו שירצה את ההיטים הללו?" רגע לפני שאני מונעת בראשי לשלילה, אני נזכרת בפתק שתלשתי רק אתמול בצהריים ממדועה קטנה. "כן, יש לי מספר של מישהו כזה".

אני מתקשרת למספר הטלפון, שמתברר כשייך לרב של בית הכנסת. "יש כאן תרומה של רהיטים לבית המדרש".

הוא שואל על כמה פרטים, ומברר לאן לשלוח את הטנדר כדי לאסוף את הריהוט.

"לא טנדר, משאית", אני מדגישה, "יש פה כמות גדולה מכל דבר, והכול באיכות מעולה".

הרב מתרגש, האברכים משנסים מותניים ומגייסים משאית. הם מגיעים להעמיס את הרהיטים, ונדהמים מהאיכות, מהכמות, מהיופי ומהיוקרה. בית המדרש שלהם זכה בריהוט מפואר ממש.

שמחתי. זכיתי לפאר את בית ה'.

אבל כאן הסיפור רק התחיל...

השם שלי נקלט במחלקת הבינוי של הבנק, כאילו אני מכירה אנשים ומוסדות שצריכים רהיטים. כעבור כמה ימים התקשר אליי המנהל של המחלקה. הוא אמר שהם סוגרים קומה שלמה של הבנק בבניין בתל אביב, והם עומדים לפנות משם את כל הרהיטים. "את מכירה מישהו שזקוק להם?"

אמרתי, "כן, בוודאי. אני כבר חוזרת אליהם עם הפרטים".

באותו רגע בכלל לא ידעתי מי צריך רהיטים, אבל היה ברור לי מה עליי לעשות. התחלתי בסבב טלפונים. פניתי לישיבה אחת ולעוד אחת, עד שבסופו של דבר נשלחו שתי משאיות עמוסות בריהוט לישיבת 'שמעיה', ועוד שתי משאיות לישיבת 'בית קל'.

ההצלחה ריגשה אותי. אני בסך הכול פקידה בבנק. אין לי כסף מיותר. הצדקות שאני זוכה לתת הן לא יותר מאשר בסטנדרט המקובל של עמך ישראל, והנה יש לי הזכות לרהט בתי מדרש ובתי כנסת. בזכותי יישמע בהם קול התורה ביתר נוחות וברוב פאר, והכול באמצעות כמה שיחות טלפון.

עברו שבועיים, וממחלקת הבינוי מתקשרים שוב. הפעם מחדשים את הסניף בירושלים. ההצלחה הקודמת עודנה פועמת בעורקיי, ואני פונה שוב לחפש את הישיבה הנאה שתזכה במלאי. הפעם יצאו המשאיות לכיוון הישיבות 'פורת יוסף' ו'רינת תורה'.

עוד כמה טלפונים כאלו, ובתי מדרשות בצפון ובמרכז מקבלים שולחנות וכיסאות, ארונות ומדפים. גם בבני ברק ובמודיעין עילית כבר יש לי 'לקוחות'. זכיתי לעזור גם לאברכים, ששמחו בארון חדש אצלם בבית. הודו לו, ברכו שמו. בינתיים התפרסם מספר הטלפון שלי גם בצד השני. הישיבות כבר הכירו את הכתובת, והתחילו לפנות אליי בשאלה האם אני יודעת על מישהו שמחליף ריהוט, ומעוניין לתרום אותו. ה'עסק' הלך וגדל, וכך נוצרה גם רשימת המתנה. יום אחד התקשרו אליי מישיבת 'סלבודקה'. ביישיבה הקדושה הזאת השולחנות והארונות הם בני עשרות שנים. הזקנה קפצה עליהם, והם עומדים בפני פירוק עצמי. הרבנים יושבים ליד שולחנות רוקדים, וצריך בדחיפות להחליפם. "ובכן", כך המזכיר של הישיבה, "תוכלי לארגן לנו חמש מאות יחידות?"

חמש מאות! לא פחות! וכל יחידה מכילה שולחן וגם ארון... אף פעם לא התעסקתי עם מספר כזה. התיווכים שלי הגיעו לכמות של חמישים או שבעים יחידות בפעם אחת, הייתה פעם שתיווכתי אפילו מאה יחידות, אבל חמש מאות? אין לה סיכוי.

"הייתי שמחה לעזור", אמרתי, "אבל אין לי מושג איך".

לא עברו חודשיים, והנה אני מקבלת טלפון מהנגר של הבנק: "סוגרים שני סניפים גדולים בנתניה, ויש לנו למסירה כמות ענקית של חמש מאות יחידות!...! שלוש משאיות עושות את דרכן לישיבת 'סלבודקה'. השולחנות כבר לא רוקדים, רק הלב רוקד בתודעה ובזמרה לנותן התורה. אשריכם בני הישיבות, שיושבים אצל שולחנו של מקום ולומדים את תורתו הקדושה".

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 233.)

מגילוי ההשגחה הפרטית המיוחדת, שגרמה שלא הפסידו אף לא יום בלימוד הדף. אולם אני הרגשתי כי יש כאן עוד משהו. הרי האברך שנועד למסור את השיעור, הכין אותו. וכי מה היה לו לקב"ה עניין להשכיח ממנו את דבר השיעור?

אין זאת אלא, שהקב"ה ארגן קבוצה שלמה של יהודים שיחכו דווקא לי, שאמסור להם שיעור על הדף היחיד שאני יודע בעל פה. זה הרגשתי לי כמו שהקב"ה שולח לי את המסר: בני, חביב עליי לימודך!

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 231.)

עילוי נשמה, גם בלא כוונה

בשבת האחרונה, לקראת סוף קריאת התורה ניגש הגבאי לאחד המתפללים, יהודי שעמד בקרבת מקום אליי, וביקש ממנו שייגש לעמוד לתפילת מוסף. האיש הנהן כמסכים, ואז הסתובב, פנה לאחוריו והביט כה וכה. להפתעתי הרבה הוא פנה לעברי, גחן אליי ולחש: "אתה יכול להיות חזן במוסף?"

מעודי לא פגשתי בהתנהגות כזאת. זה עתה התבקש היהודי לשמש כשליח ציבור, וכבר הוא מעביר את התפקיד למתפלל מזדמן אחר! לנוכח פליאתי, לחש האיש במבוכה: "נפלה לי שן".

עכשיו זיהיתי את צליל קולו המוזר, מין מבטא של אדם שחסר לו משהו בפה. בלא השתהות קמתי ממקומי וצעדתי אל קדמת בית הכנסת, מוכן ומזומן לשמש בתפקידי הבלתי צפוי. כיבדתי את ה' מגרוני, ולמתפללים היה עונג שבת אמיתי.

במוצאי שבת שח לי אחי: "בשבת במנחה הייתי חזן, לכבוד היאראצייט של סבא". בבת אחת נזכרתי: השבוע חל היאראצייט של סבא רבא שלנו, שהיה תלמיד חכם גדול, ואני קרוי על שמו! לדג הצטערתי על ששכחתי מהתאריך המתקרב ולא דאגתי לשמש כשייץ בתפילות השבת, אך לפתע קלטתי שכן הייתי שייץ! על אף שבשבת לא זכרתי מכך, ולא עלה בדעתי להציע את עצמי כשליח ציבור באחת התפילות, משמייס סובבו שאקיים את המנהג לרדת לפני התיבה בשבת שלפני היאראצייט, לזכותו ולעילוי נשמתו של הסבא-רבא הצדיק.

לאחר שסיפרתי על כך לבני המשפחה, הוסיף אח אחר את סיפורו:

"כידוע, בימים אלו אני שוהה באזור שבו התגוררתי בעבר. בשבת בבוקר התפללתי בבית כנסת שבו התפללתי עשרות פעמים בתקופה בה גרתי במקום, ושמועלם לא שימשתי בו כשייץ. הפעם, מפני שהייתי אורח בבית הכנסת, רצו לתת לי עלייה, אך כיוון שאני לוי וגם רב בית הכנסת הוא לוי, נתנו לרב את ה'לוי', ואותי העלו ל'מפטיר'. לאחר שהסתיימה עליית המפטיר, ביקשני הגבאי כלאחר יד שאשמש כחזן במוסף. בעודי ניגש לקדמת בית הכנסת, עלה במוחי זיכרון מפליא: השבוע יחול היאראצייט של סבא! כך בהשגחה פרטית מופלאה זכיתי לקיים את המנהג, להעלות את תפילות הציבור ולעשות נחת רוח לזקננו הצדיק".

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 232.)

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה "במוקד הפצה"

לעילוי נשמת ציון בן סולטנה למשפחת בן שושן

לע"נ יוסף בן יששכר דב ורייזל ומלכה בת סולטן ועזיז

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "ההשגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים

התקשרו עכשיו למוקד הישועות 02-6313-742

או בקו השגחה פרטית 02.30.11.300 | שלוחה 6

העברה לבנק לאומי | חשבון 57390056 | ת.ד. 5475 ירושלים | משלוח בדואר | בעמדות נדרים פלוס | בנק 10 | טיפוף 902 | ע"ש השגחה פרטית

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

הפסד גשמי ורוחו נצח

ונבאר את המאמר הזה: מהו לשון 'חסרונותיו' וכי אדם מוכרח שיהיה לו חסרונות תמיד מנכסיו? לא ייתן לו ה' יתברך ולא יקצוב לו חסרונות? אך העניין הוא, כי באמת אין אדם צדיק בארץ בשלמות, ומוכרח להינקות מחטאיו ולסבול ייסורים עבור זה. אך הקדוש ברוך הוא, בחסדו, מחליף זה על איזה הפסד בנכסיו. וכמו דאיתא בתנא דבי אליהו: "בכל יום אדם נמכר ובכל יום אדם נפדה, שנאמר: 'בידך אפקיד רוחי פדית אותי וגו'". והכוונה, כמו שכבתי לעיל, שבכל יום כשהנפש עולה למעלה וחוזמת על כל מה שעשתה ביום, גורמים העוונות שנמסרה ביד החיצוניים ('ומכירה' לשון מסירה הוא, וכדכתיב: "כי ביד אשה ימכר וגו'"). אבל מה שעשתה ביום, ברחמי, פודהו מן העונש הגדול ומחליף זה על איזה צער קשה או גירעון בנכסיו.

ומי שהוא זוכה, נגרע מנכסיו על ידי איזה מצווה, כגון צדקה וחסד וכחאי גוונא. ופירעון כזה יפה הוא מצדי צדיקים: א. שהרוויח מצוות עשה דאורייתא, והחליף סובין באבנים טובות. ב. גם שמצווה שהוציא עליה מעות, מדרגתה הרבה יותר גבוהה ממצווה שהיא בריקנא, כמבואר בזוהר הקדוש פרשת תרומה. ג. גם שההפסד שבא לו על ידי המצווה הוא רק לפי שעה, כי לבסוף בוודאי ישלם לו הקב"ה את החיסרון בכפליים. וכמו שכתוב: "ואל ירע לבבך בתת לו, כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' אלוהיך בכל מעשיך וגו'". הנה, הארכנו בכל אלה כדי שיבין האדם את אשר לפניו. אחרי שסוף דבר הוא, שכל אדם מוכרח שיהיה לו הפסד וגירעון בנכסיו כדי לנכות מעוונותיו, ולא יצטרך ח"ו לעונש הגהינום או שאר ייסורים גדולים. מה לו לאדם להיות ידיו קפוצות מצדקה וחסד, ואז חלילה יצטרך בעצמו להביא העניים המרודים לביתו או לרופאים, וכמאמרם: "ביתא דלא פתוח לעניא - פתוח לאסיא". הלא טוב לו לאדם להיות חכם בראשיתו, להיות ביתו פתוח לעניים, וכן להפריש ממונו ולעשות חסד, ואז יהיה טוב לו בכל האופנים.

מצוות עשה דאורייתא, והחליף סובין באבנים טובות. ב. גם שמצווה שהוציא עליה מעות, מדרגתה הרבה יותר גבוהה ממצווה שהיא בריקנא, כמבואר בזוהר הקדוש פרשת תרומה. ג. גם שההפסד שבא לו על ידי המצווה הוא רק לפי שעה, כי לבסוף בוודאי ישלם לו הקב"ה את החיסרון בכפליים. וכמו שכתוב: "ואל ירע לבבך בתת לו, כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' אלוהיך בכל מעשיך וגו'".

הנה, הארכנו בכל אלה כדי שיבין האדם את אשר לפניו. אחרי שסוף דבר הוא, שכל אדם מוכרח שיהיה לו הפסד וגירעון בנכסיו כדי לנכות מעוונותיו, ולא יצטרך ח"ו לעונש הגהינום או שאר ייסורים גדולים. מה לו לאדם להיות ידיו קפוצות מצדקה וחסד, ואז חלילה יצטרך בעצמו להביא העניים המרודים לביתו או לרופאים, וכמאמרם: "ביתא דלא פתוח לעניא - פתוח לאסיא". הלא טוב לו לאדם להיות חכם בראשיתו, להיות ביתו פתוח לעניים, וכן להפריש ממונו ולעשות חסד, ואז יהיה טוב לו בכל האופנים.

(אהבת חסד, פרק י"ג)

משל העני והעשיר

משל לעני אחד, שמפני גודל דוחקו נעשה מוסר ומלשין. ויישא עיניו וירא, והנה סוחרים נוסעים עם עגלות טעונות סחורות אסורות ממדינת המלכות. ויתחנן אליהם: "חוסו ורחמו עליי, כי עני אני". קצתם היו חכמים והכירו בעיניו, כי היה מביט מאוד אל הסחורה, וייתנו לו נדבה הגונה וילך מהם, והם נסעו לדרכם בשלום. וילך אל שאר הסוחרים, ורצו ליתן לו כמה אגורות, וימאן לקחת. ובזו אותו כאחד הריקים וילך מהם, וירץ אל המוססן וילשין עליהם. וישלח המוססן ויתפוס אותם ואת סחורתם. אז התחננו אל העני ויאמרו לו: "הא לך נדבה גדולה, ורחמי עלינו והוציאנו מצרה זו". אמר להם: "מה לכם עליי? ואין זה עכשיו תלוי בידי, כי עתה כבר נמסר העניין ביד המוססן, ולמה לא הקדמתם העניין בטרם הגיע הדבר לידו?"

והנמשל הוא, כי העשיר נקצב לו מראש השנה כמה יחסר לו. אם זכה - הלא "פרוס לרעב לחמך". לא זכה - באים עכורים ונוטלים אותו בזרוע. והעני, בבואו אל העשיר בתחנונים לתת לו איזה נדבה, אז אם העשיר משכיל ומבין כי הוא מוכרח לחסר מרכושו, הוא נותן לו נדבה הגונה. לא כן הכסיל, מתכעס על העני ואומר לו: "מה לך עליי?" והעני הלוך ילך ובכה לפניו ית' על דרך המלשין ומוסר דין, כמו שאמר הכתוב: "יקרא עליך אל ה'", וכתוב: "והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני". ולבסוף נופל העשיר למשכב או אחד מבני חמדת לבבו. ובעת צרה אז הוא מחניף את העני וייתן לו איזה נדבה שיתפלל וילמוד תהילים עבורו. אבל אז אין הדבר תלוי ביד העני, כי כבר נמסר דינו ביד דין של מעלה.

והנמשל הוא, כי העשיר נקצב לו מראש השנה כמה יחסר לו. אם זכה - הלא "פרוס לרעב לחמך". לא זכה - באים עכורים ונוטלים אותו בזרוע. והעני, בבואו אל העשיר בתחנונים לתת לו איזה נדבה, אז אם העשיר משכיל ומבין כי הוא מוכרח לחסר מרכושו, הוא נותן לו נדבה הגונה. לא כן הכסיל, מתכעס על העני ואומר לו: "מה לך עליי?" והעני הלוך ילך ובכה לפניו ית' על דרך המלשין ומוסר דין, כמו שאמר הכתוב: "יקרא עליך אל ה'", וכתוב: "והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני". ולבסוף נופל העשיר למשכב או אחד מבני חמדת לבבו. ובעת צרה אז הוא מחניף את העני וייתן לו איזה נדבה שיתפלל וילמוד תהילים עבורו. אבל אז אין הדבר תלוי ביד העני, כי כבר נמסר דינו ביד דין של מעלה.

(מעשה בראשית)

שיאית מי יבין: במדור זה בגיליון הקודם, עקב טעות הקלדה השתרבבה מילה בהקשר שגוי. ואנו תפילה שלא יצא מכשול תחת ידינו.

יש לכם מאמר מחזק מחספסים הקדושים? שלחו אלינו. (עדיפות ניתנת למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לענייני דיומא) | במייל T023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189

נקודה מתוך שיעורי המופלא של

הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקוד

הכוח של מרים הנביאה

והתגברה על כל המכשולים. בסופו של דבר השתנו גם שמותיה: היא כונתה 'נערה' ו'צרה'. פניה זהרו כאור הצהריים, חברותיה קינאו ביפיה, והיא נרפאה ממחלותיה. מעבר לכך, בזכותה נבעה 'בארה של מרים' - מקור המים שהרווה את בני ישראל במדבר. היא הייתה גם זו ששרה עם כל הנשים בשירת הים.

כמה אפשר להתחזק מכל זה! יש אנשים שמצויים במצוקות לא פשוטות: הם סובלים ממרידות ומעצבות, מרוחקים מהחברה, חולים ולא מוצלחים. מסיפורה של מרים אפשר לשאוב ביטחון אינסופי, להתחזק ולהתעלות מעל הכול, ובסוף גם לצאת מכל הבעיות, ובנוסף לכל אלו - גם לעזור להרבה אנשים!

"ותמת שם מרים, ולא היה מים לעדה" - מפסוק זה אנו למדים שבזכות מרים הנביאה, זכו בני ישראל לשתות מים במשך ארבעים שנות נדודיהם במדבר. איזו זכות עצומה! מיליוני אנשים, נשים וטף, הרוו את צימאונם יום-יום במים מתוקים וטהורים - והכול בזכותה.

שמה של מרים רומז לתחילת דרכה. היא נולדה בתקופה מרה, בתחילתה של תקופת העבדות והענייני במצרים, ואכן, חייה הראשונים היו ספוגי מרידות. הוי לה שמות נוספים: 'עזובה', 'יריעה', 'חלאה' - שמות ששיקפו את מצבה הקשה: חולה, פניה חיוורות כיריעה, עזובה ונשכחת מלב כול.

מצבה היה קשה מנשוא: מרידה, חולה, חיוורת ועזובה. אך מרים לא נשברה. היא בטחה בה',

שיעורי הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקוד נמסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלושה 2 < (לאחר בחירת השפה)

העלון יצא לאור גם באידיש אנגלית וספרדית
לקבלת העלון במייל B023011300@GMAIL.COM

לשליחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com

השגחה פרטית בהתאמה אישית

שמעתם? התפעלתם?

התלהבתם משיעור של אחד המגידים ואתם רוצים לשמוע אותו בשלוחה ישירה?

בנוסף להשמעת השיעורים בקו השגחה פרטית הכללי, ניתן לחייג ישירות לסדרת השיעורים המבוקשת:

הבטחון היומי

'חמש דקות אמנה בכל יום'

הרב פינחס שפר שליט"א

02-30-11-905

שיעור שבועי

ב'שער הבטחון'

הרב דוד קלצקין שליט"א

02-30-11-904

פרנסה בהרחבה באמונה ושמחה שיעור שבועי מאת

הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

02-30-11-907

חיים של רוגע ושמחה שיעור שבועי מאת

הרה"צ ר' יהודה מאנדל שליט"א

02-30-11-906

'קו השגחה

פרטית' לנשים

02-30-11-909

שיחת החברים

חבורה שבועית באמונה

02-30-11-908

'קו השגחה

פרטית'

הקלטת סיפורים אישיים מהשטח

02-30-11-902

קו השגחה

פרטית' לילדים

סיפורים מיוחדים מהרב קלמן רוזנגרסן שליט"א

02-30-11-901

כמו כן ניתן לשמוע כלל השיעורים

במס' הראשי

02-30-11-300

או במס' המקוצר

*6176

תכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יהיה זה שיפריע להתפלל ולשמוע קריאת התורה.